

VĚSTNÍK

sokolské župy Komenského.

Ročník XVI. V Uh. Hradišti, červenec-srpen 1935. 3.-4.. číslo.

OBSAH:

Za Husovou pravdou po cestách výchovy Tyršovy.

Nová sokolovna ve Starém Městě.

Pozdrav ze sokolského tábora ve Vizovicích.

Župní slavnosti v Uh. Ostrohu.

Technická hlídka.

Sokolstvo a Slovanstvo.

Náš žalov.

Ze župního předsednictva.

Jen ruchem žijeme.

**VZORNÉ CVIČEBNÍ ÚBORY
SLAVNOSTNÍ KROJE**
pro ČLENSTVO - DOROST - ŽACTVO
podle předpisu ČOS, vyrábí

Zach-Sport-Praha
II. ŽITNÁ 40-TELEFON 330-7-3

Podrobný ceník zašlu na požádání z d a r m a a vyplaceně.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest
RESTAURACE V SOKOLOVNĚ
HOTEL KORUNA V UHERSKÉM HRADIŠTI.

Výborná domácí kuchyně. Přírodní vína.

O hojnou návštěvu prosí _____

JAN HOLUB, restauratér.

Počítejte!

Zmenšujete svůj výnos, hospodaříte-li bez motoru. Poříďte si výbušný motor **ORIGINAL SLAVIA DIESEL**. Je levný a neobyčejně výkonný. Poslední vymoženost v oboru motorů. Prospekt zdarma. Pište!

BRATŘÍ PAŘÍKOVÉ,
továrna hospodářských strojů,
NÁPAJEDLA — MORAVA.

**Sokolské
plakáty,
dopisní papíry,
obálky**

vytiskne vám knihtiskárna

K. HYLSKÝ,

Uh. Hradiště.

TELEFON 142.

Rychle
a levně.

Obsah fidi redakční kruh. — Redakční závěrka 25. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné pro členy jednot a poboček sokolských Kč 3.—, pro nečleny Kč 10.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt a telegr. v Brně č. 44.820/VI. 13. V. 1920.

Za Husovou pravdou po cestách výchovy Tyršovy.

(Z projevu dra Bukovského, starosty ČOS.)

Dr. Stanislav Bukovský, starosta Československé obce sokolské, pronesl na sokolském táboře u příležitosti krajského sletu v Táboře s balkonu radnice na Žižkově náměstí řeč, ve které nejprve uvedl dějinný vývoj událostí od Husova vystoupení a jeho smrti až po dnešní dobu.

Boj o svobodu člověka proti násilné nadvládě církevní a světské zakončil se skutečným vítězstvím ducha nad silou hmotnou, Husovou smrtí. Jeho ideje se staly zdrojem neúporného úsilí národů po kultuře, svobodě a pokroku. Právě v den, kdy uplynulo přesně 500 let od Husovy smrti, pronesl Masaryk v Ženevě řeč za český národ a přihlásil jej k programu Husovu a jeho pokračovatelů. Postavil tím český národ do služeb spravedlnosti. V době světové války měl národ již přes 50 let nadšené a tuhé výchovy Tyršovy. Sokolství dalo základ novému útvaru rázu vojenského, záračnému národnímu vojsku, které pomohlo k vítězství pravdy a práva.

Dále pokračoval: „Dnes 20 let od vystoupení Masarykova v Ženevě a 520 let od upálení Husova v Kostnici, slétlo se ve slavném Žižkově Táboře sedm žup českého Sokolstva, toho Sokolstva, které jest od dob Tyršových vychovatelem svého národa ke zdraví, mravnosti a ke tvořivé zdatnosti.

Sokolství je nyní skutečně naším pravým obrodním programem národním, neboť ono i svou náplní ideovou a mravní i svou sjednocující činností a vůlí ukáží srdce, mozek i údy národa v celek zdravý, uvědomělý, povahově vyzrálý i zodpovědný. Sokolstvo vytrvalou a stálou výchovou zdokonaluje a opravuje nejen dnešní správu života národního pro potřeby přítomnosti, nýbrž zaručuje svému národu ve zdravém, mravném a výkonně schopném dorostu také svobodu a samostatnost do dalších zítřků.

A právě v Táboře, v památném městě vojenské síly Žižkovy, jest dnes třeba hlasitě připomenouti všemu našemu lidu osudově

významné poslání Sokolstva v národě a jeho samostatném státě, právě v Táboře, kde nepřemožitelný Žižka stvořil svou vítěznou armádu lidovou, jest třeba říci, že národ, který chce být svobodný a samostatný, musí si pečlivou a dokonalou výchovou stále udržovati vynikající vlastnosti tělesné, duševní i mravní, neboť jen tak dovede s úspěchem odolati každému násilí a přesile zevní, a jen tak se může se zdarem uplatniti svými životními hodnotami v soutěži s národy světa jako rovný mezi rovnými.

Ale především jest třeba stále jasného a ničím nezkaleného vědomí národního, neboť — a to platí pro jednotlivce i pro národy — s poruchou jasnosti vědomí mizí též možnost zodpovědnosti a tím i právo na neodvislost a samostatnost.

Tyršovo sokolství vychovává jak k jasnému vědomí, tak i k národní vyspělosti, neboť nejen uschopňuje každého jedince k samostatnému, rozvážnému a tvořivému životu vlastním v mezích jeho přirozených schopností a sil, nýbrž včleňuje ho současně i do činné souhry životní v těle a i duši národa jako uvědomělou a zkázněnou složku ústrojnou.

A tak ve výroční den hrdinné smrti Husovy vyznává Sokolstvo ve slavném dějišti statečných táboritů, že stojí neochvějně za ideami pravdy, práva a spravedlnosti, poněvadž ony jsou smyslem našeho národního vývoje a zdrojem mravní síly pro život jednotlivců i všeho našeho lidu. Sokolstvo celým svým posláním a ideovým obsahem navazuje na velké dílo české reformace a sokolské bratrství je mravním a sociálním výrazem těchže tužeb a cílů, k nimž mířil v dějinném národním vývoji i poslední biskup Českých bratří a učitel všech národů, Jan Amos Komenský.

Sokolstvo po padesát let před světovou válkou pronikalo svou pravidelnou činností a opravdu lidovou výchovou do duševního i praktického života všech vrstev českého národa a to s tak úspěšnými činy, že lze s plným oprávněním označiti sokolské zřízení demokratické za skutečného předchůdce a vyzkoušený vzor i pro demokracii politickou ve svobodném a samostatném našem státě.

A proto voláme z Tábora ke všemu československému lidu, aby šel činným životem se Sokolstvem za Husovou pravdou, po cestách výchovy Tyršovy a s vytrvalostí i nezlomností tábor-ské síly Žižkovy, do zdravé budoucnosti silného československého státu.“

Nová sokolovna ve Starém Městě.

Postavili jsme sokolovnu. K tomuto mezníku ve vývoji jednoty nechci rozváděti mnohokrát opakované pravdy, že jen ve vlastní tělocvičně možno dospěti plného rozvoje, že život v pro-

půjčených místnostech znamená mnohdy živoření. Chci jen stručně uvést, proč jsme stavěli, a pak některé poznatky, které by snad mohly býti vodítkem pro ty, kteří se na stavbu chystají.

Bez vlastní sokolovny žije se jen z pospolitosti a oddanosti k sokolské myšlence, ale chybí láska k vlastnímu hnízdu, které mnohdy skýtá druhý domov, prohřátý bratrskou družností a posvěcený službou vznešenému cíli.

Nač vzpomínáš, vzdálen jsi domova? Kromě rodiny je to sokolovna, v jejíchž zdech v ruchu a veselí podřizoval jsi tělo i ducha sokolskému řádu. Z povinnosti k mladým a dalším generacím jsme stavěli, aby nebyli ochuzeni o kladné životní hodnoty, aby jim nechyběl krásný a hřejivý pojem „naše sokolovna“, který se tak úzce váže s pojmem osobního vlastnictví a poutá každého navždy k sokolovně.

Kromě nenahraditelných ztrát ideových trpěli jsme i po stránce hmotné. Zdánlivě malé náklady na nájemné a udržování rostly rozřívajícími v uskladnění inventáře, čímž vznikala značná škoda. Nezbývalo, než dáti se do stavby.

Jednoty, které stavěly, znají, jak rozhodující zkouškou je taková stavba pro vyspělost členstva.

Jest třeba předem se zbaviti klamných nadějí, zvláště po stránce peněžní, a nezačínati na slibech, nýbrž na skutečné peněžní nosnosti členstva a na jeho obětavosti. Naše členstvo splnilo většinou požadavky, které jsme na ně kladli a jež jsme předem bez přehnaného optimismu propočteli a zjistili. Byli jsme si vědomi, že náš stavební základ a dary členstva musí dostoupiti aspoň takové výše, aby zbývající úvazek nebyl drtivou příležitostí a příčinou vyčerpávajících starostí o udržení sokolovny.

Chtl bych však zdůrazniti, že nejsou to vždy jen peněžní obtíže, které dělí členstvo i na několik táborů protichůdných názorů, ale i nevyspělost členstva pro takový úkol, kdy je třeba podřídit se celku a neusilovati o uskutečnění určitého názoru z prestižních důvodů na újmu souladu a kladné spolupráce všech. Můžeme s hrdostí říci, že jsme zůstali ušetřeni aspoň těchto obtíží. Po zralé úvaze, kdy jsme krotili nadšení suchými výpočty a ujasňováním všech možných překážek, které by se nám mohly postavit v cestu, přistoupili jsme svorně k dlu.

Práce a starosti, soustředěné často jen na několik obětavých bratří s bratrem starostou v čele, nebyly zvětšovány nevěcnou kritikou, což jest důležité, neboť v těchto chvílích, plných sebeobětování, nic tak neroztrpčuje, jako nespravedlivé posuzování nebo nezájem členstva.

Dnes s radostí a pýchou pohlížíme na sokolovnu, téměř hotovou. Při pohledu na ni zatane vám snad v myslí otázka, proč je zevně trochu nezvykle řešena. Budova je vlastně částí celkového návrhu, na jehož úplné provedení nebylo pomyšlení. Necháváme

příštímu pokolení, aby dokončilo celou stavbu, a těšíme se, že dnes máme opravdu účelnou a krásnou tělocvičnu s potřebnými místnostmi, jevištěm, bytem pro sokolníka, opatřenou vodovodem a všemi hygienickými opatřeními, abychom mohli vyhovět všem požadavkům doby. Za sokolovnou je rozsáhlý stadion, který s ní tvoří celek, skvěle umožňující zdárný rozvoj ve všech složkách.

Přejeme si jen, abyste, až budeme v druhé polovici srpna otvírati naši sokolovnu, všichni přišli se těšiti s námi, že dobrá věc se podařila.

LČ.

Pozdrav ze sokolského tábora ve Vizovicích.*)

Nejde o nějaký ten docela běžný pozdráveček, ale o radostný a hromový pozdrav 66 táborníků — nepočítám v to celý divadelní soubor s Kašpárkem v čele, kteří letos vítají v táboře každé ráno tábornickým: Vlajce — slunci — vodě — mládí — zdar! a pak podle přesného rozvrhu pustí se s odvahou do dne, vyplněného radostným ruchem, který je vlastní zdravému, bezstarostnému mládí.

O tom, jak dětem chutná a jak se jim tu líbí, je zbytečné psát; děti, s kterými budete mluvit, budou mít o tom řeči jako vody a tak ti Vám to nejlépe vypovědí. Kdybyste přišli mezi nás, uviděli byste, jak děti, odkázány samy na sebe, se otáčejí obratně při úklidu světnic, čištění bot, příborů, umývání, praní, obsluze u stolu atd. A jsem přesvědčen, že mnohá maminka nebo tatínek svého děcka ani nepozná.

Je pravda, s počátku se mnohé ohlíželo, nepřijde-li někdo na pomoc; mělo obě ruce levé, závidělo těm „starým“, které si se vším věděly rady — a o hrůza! i kdesi v koutečku snad nějaká ta slza ukápla! Ale dnes — dnes, to už běží táborový život jako krásný stroj, jako zdravé dětské srdíčko a v očích místo slzí planou ohníčky štěstí a hrud se sama rozšiřuje vědomím vlastní síly, odpovědnosti obratnosti, a vlastní tvorby, neboť děti skutečně samy si tvoří dvě hodiny denního programu, spisují své deníčky (mnohé pozoruhodně) a sestavují si čísla pro táborový oheň.

Táborák, táborák!
Vysoko vyš'ehlé plameny —
zelený měsíc a stříbrné hvězdy!
Světla a stíny!
Ticho a ticho —
ticho a píseň —
píseň a mládí —
táborák, táborák!

No a výsledky? Zdá se, že budou letos lepší, než byly vloni! Alespoň tomu nasvědčuje měření první skupiny, která byla v táboře

od 3. do 17. července. Každý táborník přibral průměrně 1 kg na váze, rozdíl vdechu a výdechu (kapacita plic) se zvětšil více než o 2 cm.

U těch, kteří jsou v táboře měsíc, bude výsledek ještě větší, neboť kontrolním měřením jsme zjistili, že za prvních 5—6 dní dětem na váze ubývá (než si zvyknou na prostředí, stravu, zaměstnání atd., zkrátka na vše, co tábor dělá táborem), dalších 5—6 dní je třeba na vyrovnávání a pak už to běží nestejnou křivkou vzhůru.

O lese, potoku, sluníčku, Kašpárkovi, výletech a o tom všem ostatním až zase jindy. Teď abych nezapomněl, ten slíbený, radostný, hromový tábornický pozdrav 66 táborníků mimo divadelní soubor — nuže, volejte s námi:

Rah, rah, rah,
ru. ru, ru,
zdar! zdar! zdar
táboru!

Nazdar!

Táborníci.

*) Z dopisu jednotě uherskohradištské ze dne 18. července 1935.

Župní slavnosti v Uh. Ostrohu.

Župní slet každého roku bývá přehlídkou sokolské vyspělosti a ukázněnosti, do jaké míry spějeme za cílem, jež nám vytkl Tyrš. Podívejme se tedy i letos, jakými cestami kráčíme v lepší budoucnost, jak jsme projevili své sokolství na venek a pak čeho je třeba, aby pro příště bylo lépe zařízeno!

Uh. Ostroh byl letos zvolen za místo našich župních slavností. V sobotu 18. června 1935 byl den mládeže sokolské. Povinná účast sokolské mládeže byla z I. a II. okrsku, z ostatních účast dobrovolná. Dopoledne byly zkoušky, odpoledne o 2. hod. byl průvod Uh. Ostrohem a Ostrožským Předměstím na letní cvičiště Sokola uherskoostrožského. Bylo v něm zařaděno 65 mužů, 25 žen, 6 dorostenců, 21 dorostenka, 222 žáci, 293 žákyně a pak nejmenších 30 žáků a 42 žákyně, všichni v kroji. V průvodu byly nesené dvě vlajky a jeden prapor. Pořad byl zahájen vztyčením státní vlajky. Cvičení s praporky od Staší předvedli 192 žáci a 240 žákyně cvičilo švihadla od Bajerové. Kromě toho vystoupili nejmenší, dále byly závody okrsků, hry žactva a cvičení na nářadí. Celkový úsudek není úplně uspokojující. Účast cvičícího žactva byla poměrně slabá, snad vlivem počátku prázdnin; účast obecnstva byla rovněž slabá a obojí zjev si asi vynutí pro příští léta jiné uspořádání vystoupení mládeže. Při této příležitosti musím též upozornit na zjevy, jež by neměly býti na dni mládeže. Naprosto nemůžeme souhlasiti, aby se taneční zábava ko-

nala v den mládeže, neboť se to nesrovnává s posláním toho dne. Pak slovácká bouda, při níž bylo velmi veselo o dětském dni, mohla být otevřena až příštího dne o župním sletě, když již jednota ji tam chtěla mít. Děti vždy pobíhají kolem ní, když vidí, že je při ní veselo, a vše to, co vidí a slyší, nepřispívá ke zdárné výchově sokolské mládeže. A ještě jedno musím připomenouti. Při příjezdu vlaků měl být na nádraží někdo z pořadatelů, který by sokolskou mládež zavedl na cvičiště, aby tato se svými vedoucími nemusela bloudit bez cíle ulicemi, než přijde na místo. Zdůrazňuji to na žádost těch, kteří bloudili ulicemi a od lidí byli posíláni z jednoho konce na druhý. Než se přišlo na cvičiště, děti byly chůzí unaveny.

V neděli 30. června 1935 byl župní slet dorostu a členstva. Ráno nebylo dobrou předzvěstí pěkného dne. Nebe bylo zachmuřeno a také slabý deštík pokropil zemi, ale záhy se vyčáslilo a slunce chvílemi nemilosrdně pražilo dopoledne i odpoledne. Dopoledne bylo věnováno zkouškám, při nichž mnohé ještě zlepšeno, aby odpolední cvičení bylo dokonalé. Při dopoledních zkouškách cvičilo: 258 dorostenek prostná, 192 dorostenci různosti, 225 žen prostná a 241 muži prostná a 9 kol členstva slovenskou besedu. Po desáté hodině v rámci sletu mělo župní předsednictvo svou obvyklou schůzi za téměř úplné účasti členů. Odpoledne po druhé hodině byl průvod Uh. Ostrohem a Ostrožským Předměstím na sletišť za doprovodu místní hudby a tubačského sboru Sokola uh.-hradištského. V čele průvodu bylo nesen 14 praporů a 5 vlajek dorostu, pak kráčelo župní předsednictvo, členstvo a dorost v krojích, a to 326 mužů, 117 žen, 156 dorostenců, 178 dorostenek, kromě toho v občanském kroji 220 osob a 139 osob v národním kroji. Průvod prošel oběma městy a stanul u školní budovy u cvičiště, kde cvičící členstvo a dorost se obléklo do cvičebního úboru a pak Sokolstvo v kroji slavnostním i cvičebním kráčelo v průvodu na cvičiště, kde vyslechlo proslov župního vzdělavatele bratra Miličky. Vzpomenuto bylo památky zesnulého náčelníka ČOS, bratra dra Jindry Vaníčka, a pak všichni účastníci průvodu pochodem se skloněnými prapory v čele kráčeli kolem busty Vaníčkovy a vzdali čest památce velkého náčelníka, jehož jméno v dějinách sokolských bude věčně žít.

Vlastní pořad zahájen prostnými táborskými dorostenek, jichž nastoupilo 262. Byl to krásný pohled, když modř dorostenek dvěma šestistupy zaplavila cvičiště, pohled tím krásnější, že cvičení bylo dokonalé, uchvacující. Po zbytečně dlouhé přestávce a za zvýšeného neklidu při pořádání nástupu v družstva vystoupilo 8 družstev mužů a 5 družstev žen, aby ukázala různé prvky sokolské výchovy v cvičení na hrazdách, bradlech, na koni, kladině a j. Pak následovalo vystoupení dorostenců podle okrsků; cvičili 182 dorostenci různosti od Staší, přijato s pochvalou. Na to nastoupily tři proudy žen, v počtu 240 cvičenek, aby ukázaly prost-

ná táborská. Bylo viděti, že dopolední zkouška byla na prospěch celku, neboť cvičení bylo po všech stránkách dokonalé. Nastala opět delší přestávka, vyplněná přípravou na vystoupení dorostenců, kteří, počtem 16, předvedli ukázkou branné přípravy v běhu přes překážky, přes bradla se žerděmi stupňovité zvýšenými a ve šplhu. 246 mužů zacvičilo prostná táborská, jež působila velmi slušným dojmem ukázněnosti cvičících. 48 dorostenců a 48 dorostenek, rozděleno podle okrsků, předvedlo štafetu, jež byla se zájmem sledována ode všech. Pořad sletu byl zakončen slovenskou besedou, již zatančili 32 muži a 32 ženy jednak v kroji národním, jednak v kroji sokolském cvičebním, což, myslím nebylo nejlépe voleno, ježto cvičební kroj se nehodí pro tanec. Po vyčerpání pořadu byla přátelská veselice až do pozdních hodin večerních, kdy účastníci se rozjížděli všemi směry a různými dopravními prostředky do svých domovů.

Župní slet dorostu a členstva byl pěkným obrazem sokolské ukázněnosti, obětavosti a svědomité přípravy. Měli jsme radost z díla, jež se podařilo, a všem těm, kteří spolupracovali na tomto díle, odměnou jest vědomí poctivě vykonané práce. Jen jedno bych chtěl připomenouti těm jednotám a pobočkám, které neobeslaly župního sletu. Župní slet konáme jen jednou do roka. Scházíme se na něm, abychom manifestovali za myšlenku sokolskou a ukázali veřejnosti, že jsme vojskem národním, vojskem pohotovým, které jest si vědomo svého poslání v národě. Co si máme mysliti o těch jednotách a pobočkách, které nepřihlásily se do našeho slavnostního šiku ani jediným členem ze svého středu? A nejen letos, nýbrž jména některých jednot a poboček naleznete ve výkazech o neúčasti jejich zaznamenána již po několik let. Kde zůstává u nich smysl pro povinnost k celku sokolskému, jemuž říkáme župa, jak omluví svou neúčast, která takřka hraničí s pojmem netečnosti k župnímu podniku? Při dobré vůli všechno se vykoná, jen tuto vůli mít a nevymlouvatí se na to neb na ono.

Ant. Konečný.

Technická hlídka.

Závody mužů sokolské župy Komenského v nižším oddílu r. 1935.

Závody se konaly v Uh. Hradišti v neděli 16. června 1935. Z přihlášených 84 závodníků dostavilo se 49 a z přihlášených 10 družstev závodilo 6. Výsledky družstev i jednotlivců následují v tomto pořadí:

Družstva	z možných 666 bodů	= 100%	pořadí	
Uh. Hradiště	579.33	86.98	1.	
Kyjov	540.88	81.21	2.	
Uh. Brod	506.90	76.11	3.	
Koryčany	480.58	72.15	4.	
Vracov	473.02	71.02	5.	
Bzenec	461.61	69.31	6.	

Jednotlivci	Bodů	%	pořadí
Jaroslav Lichevník, Koryčany	103.95	95.36	1.
Jan Janča, Uh. Hradiště	103.30	94.77	2.
Alois Šišpera, Uh. Hradiště	101.55	93.16	3.
Jindřich Lunga, Kyjov	101.—	92.66	4.
František Novotný, Vracov	100.24	91.96	5.
Oldřich Fírtl, Kyjov	99.85	91.60	6.
Jindřich Rulička, Uh. Brod	98.57	90.43	7.
Oldřich Kučera, Bzenec	96.15	88.21	8.
Stanislav Tesák, Koryčany	93.35	85.64	9.
Miroslav Vlachovský, Uh. Hradiště	91.80	84.22	10.
František Kusala, Uh. Hradiště	91.10	83.57	11.
Eduard Mach, Strážnice	90.95	83.44	12.
Emil Bačík, Uh. Brod	90.65	83.16	13.
Josef Študent, Bzenec	89.89	82.46	14.
Jaroslav Běťák, Kyjov	87.30	80.09	15.
Jan Bravený, Kyjov	86.10	78.99	16.
Zdeněk Pospíšil, Koryčany	85.55	78.48	17.
Lev Götz, Uh. Hradiště	84.61	77.62	18.
Jaroslav Kulda, Kyjov	82.75	75.91	19.
Josef Luža, Uh. Brod	81.55	74.81	20.
Ferdinand Buráň, Uh. Brod	81.26	74.55	21.
František Cháb, Uh. Hradiště	80.30	73.66	22.
František Bílek, Vracov	79.20	72.66	23.
Karel Krečmer, Vracov	75.80	69.54	24.
František Hnilica, Újezdec	76.93	70.57	25.
Ludvík Konečný, Uh. Brod	74.77	68.59	26.
Jan Cundrla, Strážnice	73.32	67.26	27.
Ludvík Fiala, Bojkovice	73.03	67.—	28.
František Koutný, Koryčany	72.99	66.96	29.
Vladimír Třicátný, Kyjov	71.88	65.94	30.
Jan Sasín, Strážnice	71.10	65.22	31.
Jan Koutný, Bzenec	69.38	63.65	32.
Jaroslav Neumann, Strážnice	67.50	61.92	33.
Jaroslav Rajmic, Bzenec	67.45	61.88	34.
Bohuslav Šoman, Vracov	68.15	62.52	35.
Karel Hradský, Bojkovice	67.41	61.84	36.
Jindřich Kudláč, Vracov	66.31	60.83	37.
Antonín Janík, Vracov	65.72	60.29	38.
Oskar Sýkora, Bzenec	65.34	60.40	39.
Jaroslav Sedláček, Bojkovice	65.51	60.10	40.
Ludvík Nejezchleba, Bojkovice	63.13	57.91	41.
Jaroslav Horenský, Uh. Brod	61.35	56.28	42.
Hynek Krčmář, Napajedla	60.88	55.85	43.
Jan Lesniak, Koryčany	59.05	54.17	44.
Jan Kindl, Bzenec	52.90	48.53	45.
František Rajmic, Bzenec	51.48	47.22	46.
Antonín Weiser, Koryčany	48.74	44.71	47.
Antonín Vacl, Koryčany	42.14	38.66	48.
Josef Stromský, Koryčany	41.32	37.90	49.

U jednotlivců bylo možných 109 bodů = 100%.

Kromě toho závodilo ještě 6 bratří ve třetí skupině, t. j. bez kruhů, koně na šíř, koně na dél a šplhu. Pořadí jejich je uvedeno níže. Zde mohli jednotlivci získati 65 bodů = 100%.

	bodů	%	pořadí
Jiří Janás, Hrubá Vrbka	45.50	70.—	1.
Martin Holý, Hrubá Vrbka	43.02	66.18	2.
Martin Ilčík, Hrubá Vrbka	42.58	65.50	3.

	bodů	‰	pořadí
Vladimír Paseka, Žlutava	39'45	60'69	4.
Bartoloměj Stuchlík, Žlutava	39'45	60'69	5.
Jan Hřešil, Hrubá Vrbka	31'56	48'55	6.

Nazdar!

Jaroslav Staša, náčelník župy.

Zpráva o závodech ČOS. v oddíle nižším v naší župě a o závodech ČOS. v nižším trojboji prostém v Brně.

Závody ČOS. v oddíle nižším konaly se v župách. V naší župě byly 2. června 1935 v Uh. Hradišti za přítomnosti členky náčelnictva žen ČOS., sestry M. Kousalové z Prahy.

Závody započaly přesně v 8 hodin. Nastoupilo na ně 28 závodnic z 32 přihlášených, 4 závodnice se omluvily.

Průběh závodů byl hladký. Závodů nedokončila jen 1 sestra pro lehký úraz. Závodilo se v pořadových, prostných, na kružích, bradlech, ve skoku dalekém, v hodů míčem, v běhu na 60 m. Sestavy na nářadí předem neznámé.

Docílené výsledky jsou tyto:

Pořadí družstev:

I. družstvo IV. okrsku (jednoty Bojkovice, Uh. Brod, Luhačovice)	348'7 bodu
II. Uh. Hradiště	339'2 bodu
III. Kyjov	292'5 bodu

Jednotlivkyně:

1. Marie Kovalčíková, Bzenec	65'6 bodu
2. Lidmila Marušníková, Luhačovice	65'5 "
3. Marie Dolinská, Bojkovice	62'9 "
4. Marie Nováková, Kyjov	62'5 "
5. Blažena Blaževičová, Bojkovice	61'1 "
6. Božena Kolářiková, Uh. Brod	60'9 "
7. Adéla Vrbová, Slavičín	59'7 "
8. Marie Nevařilová, Uh. Hradiště	59'5 "
9. Julie Čechová, Uh. Hradiště	59' - "
10. Marie Bublová, Uh. Hradiště	54'8 "
11. Jířina Veselá, Uh. Hradiště	54'6 "
12. Lub. Grayová, Bojkovice	54'3 "
13. Ottilie Vodková, Kyjov	52'4 "
14. I. Vystrčilová, Slavičín	52'3 "
15. Drahomíra Maturová, Uh. Hradiště	52'2 "
16. Lidmila Klučková, Bzenec	47'9 "
17. Antonie Koupá, Kyjov	47'3 "
18. Milada Moravanská, Kyjov	46'6 "
19. Jar. Pařizková, Bzenec	44' - "
20. Leopolda Vodárková, Uh. Hradiště	43'9 "
21. Vlasta Pavelková, Uh. Hradiště	43'5 "
22. Marie Nečasová, Kyjov	38'7 "
23. B. Glosová, Uh. Brod	34'5 "
24. M. Radoušová, Kyjov	32' - "
25. E. Todtová, Kyjov	25'6 "
26. M. Kajecká, Uh. Brod	24'5 "
27. Frant. Burská, Kyjov	(úraz) 24' - "
28. Marie Šachová, Uh. Brod	20'6 -

Zároveň se závody v oddíle nižším konal se vylučovací závod pro závody ČOS. v nižším trojboji prostém 23. června 1935 v Brně. Závodilo se ve skoku dalekém, hodů míčem, běhu na 60 m.

Z přihlášených 12 závodnic nastoupilo 11. Jedna omluvena.

Každá závodnice musela dosáhnouti nejméně 75 bodů, aby mohla být přihlášena na závody v Brně.

Předepsaného počtu bodů dosáhlo 10 sester v tomto pořadí :

1. Božena Oborná, Uh. Hradiště	222 bodů
2. Božena Lagová, Uh. Hradiště	205 "
3. Marie Zapletalová, Uh. Hradiště	197 "
4. Lid. Zapletalová, Uh. Hradiště	172 "
5. Josefa Janoušková, Uh. Hradiště	136 "
6. M. Doležalová, Uh. Hradiště	135 "
7. Marie Kašná, Koryčany	95 "
8. Marie Gejdošová, Koryčany	86 "
9. Anežka Mildeová, Koryčany	85 "
10. Anna Plhoňová, Koryčany	80 "
11. Ant. Kráčmerová, Koryčany	67 "

Na závody ČOS. v Brně 23. června 1935 přihlášeno 10 sester, nastoupilo 9 sester a to šestičlenné družstvo jednoty Uh. Hradiště a 3 závodnice jako jednotlivkyně z Koryčan. Družstvo jednoty Uh. Hradiště umístilo se na šestém místě se 751'9 bodů z celkového počtu 63 družstev.

Tyto výsledky ať jsou vzpruhou v dalším závodění o vítězství a příkladem těm, které se o závod ještě nikdy nepokusily.

Nazdar!

A. Kostlánová, župní náčelnice.

Jak obeslaly naše větší jednoty župní slet v Uh. Ostrohu.

Za větší jednoty považují ty, které mají více než 100 členů. V dalším chci ukázat, kolik je kde porozumění pro sokolskou povinnost, k níž v nejspodnější řadě náleží i obesílání župních podniků. Neuvádím vzdálenosti z jednotlivých jednot do Uh. Ostrohu, která vždy rozhoduje, domníváje se, že to si již každý sám odhadne.

Jednota	Počet členstva	Počet účastníků členů v kroji cvičících	
Bojkovice	178	6	5
Uh. Brod	493	20	32
Buchlovice	106	7	10
Bzenec	301	22	26
Uh. Hradiště	709	47	27
Koryčany	179	10	17
Kunovice	129	10	20
Kyjov	362	16	31
Luhačovice	210	11	7
Malenovice	224	33	15
Staré Město	156	16	19
Napajedla	316	17	12
Uh. Ostroh	152	28	23
Otrokovice	162	11	13
Slavičín-Mladotice	142	7	16
Strážnice	170	9	18
Veselí	240	14	24
Vracov	190	8	20
Nezdenice	110	9	18

Členstvo na slet vůbec nevypravily v kroji slavnostním: Sobůlky, Stavěšice, Žádovice, Mouchnice, Nemojte, Nechvalín, Vřesovice, Střílky, Chvalnov, Želetice, Mistřín, Nová Ves, Petrov, Žeravice, Bílovice, Nedakonice, Polešovice, Přečkovice, Bánov, Slavkov, Pitín a Hroznová Lhota.

Ani jediného člena nebo členky cvičící neměly na sletě: Bukovany, Sobůlky, Stavěšice, Žádovice, Moravany, Mouchnice, Nechvalín, Osvětimany, Vřesovice, Chvalnov, Blatnice, Nová Ves, Moravský Písek, Hroznová Lhota, Vnorovy, Bílovice, Polešovice, Bzová, Krhov, Slavkov a Pitín.

To zatím jen bez poznámky, abyste se nad tím zamyslili.

Nazdar! Jaroslav Staša náčelník župy.

Podniky herního odboru Sokola Uh. Hradiště.

9. 6.	Prátelský zápas v odbijené S. K. Bařov-Sokol U. H.	1:4	(13:15-10:15-14:16 — hráno v Otrokovicích — 15:11-0:15)
10. 6.	Odvětný zápas (hrán v Uh. Hradišti)	„	1:4 (9:15-15:13-9:15 13:15-2:15)
16. 6.	Prátelský zápas dorostu Sokol Záhorovice- „	2:2	(5:15-15:8 6:15-15:12)
23. 6.	„ „ S. K. Bařa- „	1:3	(17:15-12:15 12:15-15:17)

Nazdar.

Franta Blaha.

Z pokynů technického župního předsednictva.

Podle usnesení technického župního předsednictva koná se závod vyššího oddílu v neděli 4. srpna 1935 v Uh. Hradišti.

Závodí se na hrazdě, bradlech, kruzích, koni na šíp, šplhu na laně 7 m, skoku dalekém v rozběhu, vrhu kouli obouruč, běhu na 100 m a v prostných. Na nářadí bude vylosována jedna ze sestav, které máte od jara, prostná jsou uveřejněna ve sbírce pro letošní závod nižšího oddílu. Pro ostatní odvětví závodní jsou stanoveny míry a časy: kdo vyšplhá za 12 vteřin, získá 10 bodů, za 14 vteřin je nula. U skoku dalekého za 520 cm je 10 bodů, za 440 cm je nula. Běh na 100 m za 12·8 vteř. je 10 bodů, za 14·4 vteř. je nula. Vrh kouli obouruč — 16 m je 10 bodů, 1280 cm je nula.

Závazné přihlášky na závod podejte nejpozději do 25. července t. r. a závodníci buďtež uvedeni celým jménem s udáním, od které doby jsou členy jednoty.

Závod členstva a dorostu v šestiboji prostém koná se 22. září 1935, ale je možné, že dorost bude závodit o týden dříve. Dorostenci závodí v prostných, uveřejněných ve sbírce pokynů pro závody v roce 1935 na straně 74.-77., ve skoku vysokém, vrhu kouli, skoku dalekém, běhu hladkém na 60 m a v pořadových. Míry pro tato odvětví jsou ve zmíněné sbírce na str. 73., pořadová oznámí se dodatečně. Rovněž i ustanovení o přesném datu tohoto závodu oznámím, až jak se okolnosti utváří.

Šestiboj mužů sestává ze cvičení prostných, uveřejněných ve sbírce pro letošní nižší oddíl, skoku dalekého: 540 cm je 10 bodů, 440 je nula; hodů granátem: 5500 cm je 10 bodů, 3500 cm je nula; běhu na 100 m: za 12·4 vteř. je 10 bodů, za 14·4 vteř. je nula; metu oštěpem: 4000 cm je 10 bodů, 2000 cm je nula; skoku o tyči: 260 cm je 10 bodů, 170 cm je nula. Pro met oštěpem

ustanoveno, že závodníci si potřebné oštěpy v předepsaném tvaru i váze přinesou s sebou.

Ženy závodí ve čtyřboji: běh na 60 m, hod míčem s poutkem, skok daleký a prostná letošní — první oddíl věta A prvních 16 taktů. Podrobnosti oznámí dodatečně seštra náčelnice.

Dorostenky závodí též ve čtyřboji: skok vysoký, hod míčem s poutkem, běh na 60 m a prostná; druhý oddíl letošních. I zde podrobnosti budou oznámeny dodatečně, připravujte se s celým úsilím.

Pro všechny pak platí ustanovení, že je to závod družstev a jednotlivců — družstva čtyřčlenná s jedním náhradníkem.

Závazné přihlášky podejte podepsanému do konce srpna t. r.

Závod dorostenců v šestiboji obecném koná se v listopadu t. r. Závod tento je popsán ve sbírce, o níž výše je zmínka na straně 71.—73. Připravujte se a pak, až bude vypsána lhůta k přihlášce, podejte jen závazné přihlášky. Je to závod družstev a jednotlivců.

Župní tajný výlet bude ve dnech 17. a 18. srpna t. r. Skládejte korunku ke korunce, abyste se mohli zúčastnit. Vynasnažme se, abyste na něj dlouho a rádi vzpomínali.

Nazdar!

Jaroslav Staša, náčelník župy.

Sokolstvo a Slovanstvo.

Manifest Svazu Slovanské Sokolstvo.

Všem bratřím a sestrám!

Předválečný svaz slovanského Sokolstva shromáždil se právě před 25 lety ke schůzi svého předsednictva v Sofii. V tomto hlavním městě krásné bulharské země manifestoval bratrskou vzájemnost veškerého slovanského Sokolstva, které tehdy bylo v něm sdruženo. V tom bratrském kruhu byli tehdy také bratři bulharští Junáci, kteří byli již spojeni s veškerým slovanským Sokolstvem stejnou myšlenkou a snahou dosáhnouti vysokých ideálů slovanského bratrství.

Dnes po 25 letech koná se schůze předsednictva opět v témž hlavním městě samostatného a svobodného království bulharského, aby se zdůraznila táž jednomyslnost a snaha všech slovanských kmenů, které spojila Tyršova idea v jednotné organizaci.

Když síla cizí a nepřátelská slovanskému živlu rozbila světovou válkou tuto jednotnou organizaci, snažili jsme se po skončení světového požáru spojit opět všechny naše síly pro posílení, rozvoj, pokrok a obranu veškerého Slovanstva.

Proto jsme v roce 1925 vzkřísili opět Svaz Slovanské Sokolstvo s novým zdůrazněním, že chceme novou silou, majíce na paměti vysoké cíle našich úkolů, pracovati pro mravní a tělesnou výchovu všech Slovanů v bratrském, demokratickém duchu, který vylučuje vše, co dosud Slovanů rozdělovalo. Tento duch odstraňuje všechny dávné spory i jejich příčiny a sílí bratrskou lásku, trpělivost a vzájemné soužití ve prospěch nejvznešenějších ideálů lidství a civilizace.

Radujme se, že můžeme tyto základní zákony naší výchovné činnosti zdůraznit v bratrské zemi, která se připojila svými Junáky k našim společným snahám pro mocnou, slavnou budoucnost celého Slovanstva.

Vybízíme Vás všechny k vytrvalé a nepřetržité práci a posíláme také dnes tuto radostnou zvěst do všech našich zemí a zdravíme všechny bratry a sestry upřímnými a bratrskými sokolskými junáckými pozdravy.

Zdravej! Zdravo! Czolem! Nazdar!

Předsednictvo Svazu Slovanské Sokolstvo.

V Sofii 11. července 1935.

Náš žalov.

Za bratrem Janem Vaďurou.

Radostně se rozjel za prací. Motocykl unášel ho nedočkavě k ní a on s opatrností jemu vlastní řídil tohoto bujného oře moderní techniky, který ho spojoval s prací v továrně a s milými doma. Byla sobota a bratr Vaďura spěchal, aby dokončil práci před odpočinkem příštího svátečního dne. Nedojel! Ve zrádné zatáčce v Mor. Písku třeskla náhle rána srazivších se vozidel a v troskách motocyklu vedle porouchaného auta zůstal v bezvědomí ležeti náš bratr Jan Vaďura. Nechtěli jsme věřití drtivé této zprávě. Naše myšlenky, vzpomínky a naděje nesly se k uherskohradištské nemocnici, kde trpěl náš bratr. Doufali jsme, utěšovali jeden druhého, věřili jsme v jeho životní sílu, v jeho houževnatost, že se pozdraví. Nebylo však pomoci. Po dlouhém smrtelném zápase odešel. Byl to velmi těžký odchod. Bylo to vytržení mladého člověka ze života, z práce, z rodiny, které nadě vše miloval. Tato láska mu dodávala nadšení, živila jeho neochvějný životní optimismus a vtiskla mu skoro ustavičný úsměv na tváři. A tuto ušlechtilou radost ze života, životní naději, lásku k práci a lidem přenášel i mezi své v práci a mezi nás do sokolovny, do našich schůzí výboru, jehož byl členem, i do našich divadel, kde vytvořil mnoho jedinečných, svérázných postav a svým zdravým humorem nejednou pobavil obecenstvo. Žil prostě, ale radostně a lidem všude rozdával velký dar, svou vždy příjemnou náladu. Neměl nepřátel. To se také ukázalo při jeho pohřbu v neděli 30. června, kdy zároveň s námi a s jeho druhy v práci přišly ho doprovodit ke hrobu nepřehledné zástupy lidu a kdy nad tragicky zlomeným mladým jeho životem mnohé oko zvlhlo slzami. U hrobu se s ním rozloučili za polešovskou jednotu její starosta bratr Dr. Procházka a zástupce dělníků od firmy Reisfeld.

Loučíme se s Tebou, milý náš bratře Jene, děkujeme Ti za

práci a lásku k Sokolu a slibujeme Ti, že Tvé milé, dobré tváře i Tvé práce v jednotě nikdy nezapomeneme!
 .dný.

Ze župního předsednictva.

I.

Schůze župního předsednictva byla 30. června 1935 v Uh. Ostrohu u příležitosti župního sletu. ČOS. poslala pozdravný přepis. Po zahájení schůze přečten byl srdečný dopis od sestry Nolčové, důvěrnice ČOS. pro naši župu, jímž se loučí se svým úřadem a povzbuzuje k vytrvalosti v práci. Budeme často vzpomínati. Americké obci sokolské byl poslán pozdrav ke sletu. Pro zájezd Sokolstva na Slovensko přidělena naše župa Východoslovenské župě — Košice. Odhalení pamětní desky generálu Šnejdárkovi v Napajedlech byli za župu Komenského přítomni bratři starosta Horák a jednatel Cablík, při zahájení výstavy Komenského v Uh. Brodě zastupovali župu starosta Horák a župní zpravodaj a redaktor Konečný. Při slavnosti brání proti ze staroslovanského Velehradu pro hrobku jugoslávského krále Alexandra Sjednotitele na Oplenacu bylo Sokolstvo zastoupeno jednotami Uh. Hradiště, Staré Město a Velehrad. Poměr Sokola k Lawn tenisové asociaci byl objasněn přepisem ČOS., podle něhož nemohou býti sokolské jednoty a družstva členy těchto sportovních organizací. Při vylučování člena jest nutno dbáti v každém případě stanov a náležitého postupu. Pokud se týká účinkování členů Sokola na podnicích orelských a lidové strany, nemůže býti v žádném případě výjimek proti usnesení VII. valného sjezdu. Po rozpravě o naší nové župní menšinové chráněnce Vratimova na Těšinsku vyřizeny byly různé záležitosti. Zrušena byla pobočka Kozušice (matefská jednota Sifilky), jejíž zbytek členstvo může přestoupiti do matefské jednoty a tam se lépe uplatniti. Schválena byla pracovní povinnost v Otrokovicích. Žádost o umístění chura-vého člena v ozdravovně bude po doplnění doporučena ČOS. Letošní zařazení župních ozdravoven a táborů ve Vizovicích a Koryčanech bylo župním předsednictvem schváleno; pro vedení jich byli opět získáni osvědčení tělovýchovni a pedagogičtí pracovníci a obětaví bratři lékaři.

II.

Červenec byl měsícem veřejných vystoupení jak v jednotách, tak v okrscích a župě. Byla to přehlídka celoroční práce s potěšujícím výsledkem. Župní předsednictvo vyslovuje při této příležitosti dík oběma náčelníkům, vedoucím a všem, kteří ve prospěch dobré sokolské věci účinnou pomocí přispěli.

III.

O závodech ČOS. v župě pojednáno podrobně na jiném místě. Družstvo žen z Uh. Hradiště závodilo jako družstvo župní a umístilo se mezi všemi župami na 6. místě. Závodů mužů v nižším oddílu provedeny byly v Uh. Hradišti za účasti 49 závodníků s povšechným výsledkem více než dobrým. K celkovému výsledku blahopřejeme. Závodů vyššího oddílu budou 4. srpna 1935 v Uh. Hradišti a závody členstva a dorostu 22. září 1935 tamtéž. Chystá se župní tajný výlet na dny 17. a 18. srpna t. r. Na všechny uvedené podniky připravujeme se s největší pečlivostí!

IV.

Po veřejných cvičeních nastává v mnohých jednotách v činnosti obvyklá přestávka, to však neznamená úplné zastavení práce. Této doby užijme hlavně k přehlídce vykonané práce, přípravě podrobného rozvrhu podzimní činnosti, čištění a opravě sokolovny! Za dovolené činovníky rozumně vystřídáme!

V.

V některých jednotách provedena byla zuboléčba žactva za vedení bratří lékařů. Po všeobecné prohlídce byl chrup ošetřen na náklad rodičů nebo jednoty u dětí rodičů nemajetných a nezaměstnaných. Doporučujeme i jinde.

VI.

Památká největšího Čecha, mistra Jana Husa, neohroženého bojovníka za pravdu, svobodu, přesvědčení a ducha, uctěna byla po sokolsku ve všech jednotách. Toho dne zalétali jsme duchem do Husova Tábora, abychom se připojili k mohutným projevům tamního sokolského sletu, a na manifestační sjezd Československé obce legionářské do Prahy, vzpomínajíc s účastníky národní revoluce na nejslavnější děje naší historie a na úkoly, jež nám tato v době přítomné i do budoucna ukládá.

Nazdar!

Alois Cablik, župní jednatel.

Jen ruchem žijeme.

Z Polešovic. 2. června odpoledne jsme konali slavnost kácení máje. Po 2. hodině šuhaji a děvčice ve slováckých krojích za řízné hudby a veselého juchání, výskání a cifrování došli na Salajku, kde stál máj. Pořad zahájen žertovným říkáním pravidel při kácení máje. Pak se rozproudila veselá zábava. Šuhaji a děvčice (bratři a sestry) zatančili pod májem p' kné slovácké národní tance, z nichž mnoho smíchu vyvolal zvláště divoký „kačer“. Na konec muzikanti začali i starodávné „hojačky“. Byl to velmi pěkný den. Zábava byla veselá a lidé se zdrželi dlouho do večera. — 23. června jsme pořádali veřejné cvičení. Dopoledne byly zkoušky. Za krásného odpoledne vyšel za zvuků hudby malebný průvod ze sokolovny. Byly v něm krojově zastoupeny všechny složky, 69 žáků s praporky, za nimi se vinul pestrý pás 72 žáků, pak kráčely 32 dorostenky, 28 dorostenců, 18 žen a 40 mužů. Mimo to bylo i hojně členů v občanském obleku. Na cvičišti vzpomněl proslavem bratr Hrošík počátků sokolské práce v Polešovicích před 15 lety a nastínil mravenčí píli členstva, z níž v krátké době vyrostla krásná sokolovna, útulek a tvrz sokolských ideí. Pořad veřejného byl vyplněn prostnými všemi složek. Všichni cvičili s chutí a přesně. Neustále měnící se tvary, vzniklé změnami poloh a barev, budily zájem všech přítomných. Na provedení bylo viděti, že příprava byla provázena láskou k myšlence sokolské. Zvláště napodobivé hry maličkých svou roztomilostí a žertovností působily na cit a náladu obecně. Ve cvičení na nářadí ukázali někteří bratři svou vyspělostí, že Sokol má zdravé lidi s pevnými nervy. Závěrečným číslem pořadu bylo společné vystoupení všech složek Sokola v Polešovicích, jímž vzdán hold vlasti. Muži a dorostenci provedli symbolickou skupinu se vztyčením státní vlajky, žactvo před ní vytvořilo začáteční písmena ČSR a ženy s dorostenkami půvabnými postoji celý obraz olemovaly. Škoda, že malé cvičišť vadilo pohledu na tento pěkný obraz! S radostným pocitem nad pěkným výsledkem sokolské práce oddalo se členstvo večer přátelské taneční zábavě v sokolovně. Srdečně děkujeme bratrským jednotám z Buchlovic, Velehradu, Starého Města a bratřím z Uh. Hradiště za hojnou účast a slibujeme, že jim vše zase oplatíme. Žactvu, dorostu i členstvu, kteří se poctivou přípravou a vzorným provedením přičinili o zdar našeho veřejného, rovněž náleží dík naší sokolské rodiny, neboť máme radost z krásného úspěchu sokolské věci v Polešovicích a slibujeme, že ve věrnosti k ideám sokolským přes všechny překážky vytrváme!

A. H.

Strážnice. Letošní veřejné vystoupení, konané 2. června v rámci oslav čtyřicetiletí naší jednoty, mělo skutečně ráz slavnostní. Dopolední pout k hrobu zakladatele na místní hřbitov byla důkazem, že nezapomínáme svých

předchůdců Průvod, který počtem předčil průvod okrskového veřejného, byl ve vzorném uspořádání doplněn skupinou hostů v kroji, kteří zpestřili pořad na hřišti vlastním číslem. Přesně provedené nástupy a dobře nacvičená prostná, jakož i hry nejmenších a bezvadné výkony na nářadí (po prvé metací stůl) odměnilo hojně obecenstvo zaslouženým poleskem. Ke slavnostnímu rázu našeho veřejného přispěli nejen vzácní hosté z okolních jednot (Skalice na Slov.) a jiní, nýbrž i náš bývalý vzdělavatel, nyní vzdělavatel sokolské župy Olomoucké, bratr Dr. Frant. Malinský, který svým proslavem zdůraznil nejen drobnou a nenáročnou práci v jednotě sokolské, nýbrž i veškerou národní svornost a jednotnost vůbec. Poukázal při tom i na poslední události ve státě. Bratři a sestry! Z výsledku posledního cvičení můžeme mít všichni upřímnou radost. To buď nám všem pobídkou k další činnosti s vědomím, že práce naše nebyla a nebude nikdy marná a přinese zasloužené ovoce! Mějme stále na mysli: „Tam svět se hne, kam se síla napře!“ Nazdar! a.

Z Lípova. První pololetí letošní činnosti. — První pololetí letošního roku přineslo nám několik radostných úspěchů. Je to především obnovení tělocvičné činnosti u žen, jež způsobilo vzrušení a osvěžení činnosti v jiných cvičebních složkách a oživilo zdravý ruch v jednotě, posiluje sebevědomí a vůli k novému vzestupu. Vedoucí tělocvičné činnosti: náčelník bratr Karásek, náčelnice sestra Nechybová, místonáčelník bratr Pokorník a místonáčelnice sestra Ficová s ostatními příčinlivými členy cvičitelského sboru mají hlavní podíl na zlepšeném stavu věci. Také v našem těžkém hospodářském stavu začíná, zdá se, pozvolný obrat k lepšímu. Nejen obrozenou činností v lůně jednoty a prací hospodářské komise, zřízené k usilovné práci záchranné, ale i bratrskou pomocí jednoty bzenecké, která se stala letošním rokem naší ochránitelkou a zasáhla již hojně do našich nesnází. Přiblížil se nám v ní věřitel, jehož ochoty v dohách těžkých nezapomeneme. Z podniků veřejně přístupných v prvním pololetí jmenujeme šibfinky, které jsme pořádali koncem února a jejichž úspěch stal se již pravidlem; akademii na oslavu 85. výročí narozenin presidenta republiky s čísly tělocvičnými, zpěvními a úspěšnou přednáškou bratra Tom. Sedláře, poštmistra z Hroznové Lhoty, rodáka lipovského; divadelní představení „Pražský švadlenek“, provedené rovněž s úspěchem o velikonočním pondělku našim divadelním odborem, rozšířeným o nové členky; konečně veřejné cvičení 20. června. Všechny podniky přinesly nám kromě zisku mravního také poměrně přiměřený zisk hmotný, pomáhající tak změnšovati naše hospodářské obtíže, které jsou dosud nemalé a nikoli bez obav. Těšíme se ovšem z každého i malého úspěchu a máme naději, že vytrvalostí překonáme časem všechny překážky. V.

Otrokovic. Paprsky sluneční nemilosrdně se opírají, palčivá žíže svírá krk, ale to nevadí, vždyť je červen-červenec a to obyčejně Sokolové se rojí. A již jsme to začali. 9. června na okrskovém v Kunovicích zúčastnilo se nás 9 žen, 11 dorostenek, 26 žaček, dále 12 mužů, 20 dorostenců, 13 žáků, celkem 91. Bylo to krásné. I v Uherském Ostrohu jsme se přesvědčili, že je nás síla. Již všude na cvičištích se tuží v krásném rytmu bronzová těla Sokolů i Sokolek, jen u nás ne, budujeme teprve cvičiště. Asi před dvěma měsíci po prvé zazvonily krumpače, hluboce se zaryly lopaty a 10 až 40 bratří a sester napínali své svaly, aby vykonali svou povinnost, budujeme vlastní silou krásné nové cvičiště. Ale kde jsou ti druzí, aby zhodnotili svůj podpis prací? Jak bohaté je srdce bodrého Sokola, jehož uvidíte denně večer na cvičišti, jak mozolnou rukou dlouhou deskou a vodní vahou přehlídí vyrovnané plochy a pilně pracuje pro ty mladé a pro ty, kteří přijdou po něm! Jaká to radost z úspěchu zírá z jeho očí, jest to i naše radost! Zdar společné práci a vykonanému dílu! Mirko.

Z Kyjova. Sokol v Kyjově konal veřejné cvičení v neděli 16. června. Po dopoledních zkouškách vyšel odpoledne o 14. hodině průvod z Wilsonova náměstí na cvičiště. Početný a pěkně uspořádaný průvod byl obecenstvem živě pozdravován. Vlastní cvičení zahájeno vztyčením státní vlajky a proslavem bratra Dra Dunděry, jenž přesvědčivě zdůraznil význam pravidelného cvičení tělesného i mravní výchovy v Sokole pro brannost národa. Pořad cvi-

čební byl tentokrát tak pestrý a bohatý, že trval bez přestávky přes 3 hodiny. Kromě obvyklých prostných žactva, dorostu i členstva a kromě nářadí byly na pořadu ukázky tělocviku prostého, závodivé hry, košíková, slovenská beseda a j. Jestliže obecnstvo, jehož bylo dosti, sledovalo celý pořad se zájmem, neutuchajícím až do konce, je to nejlepší odměnou všem vedoucím za jejich obětavou celoroční práci.

Uherské Hradiště. Nejplodnějším pracovním obdobím naší jednoty bylo jarní období od dubna do června. V oboru kulturní práce opakoval dramatický odbor s úspěchem Košťálkovu dětskou zpěvohru „Kouzelná sířevíce“, na Velehradě slovensky Stodolovu veselohru „Čaj u pána senátora“. Členská besídka 17. dubna byla věnována Havlíčkovi, jeho dílu a významu. Při pořadu zpíval ženský sbor, na klavír hrála sestra Kröblová, členstvu byly podány zprávy ze sokolského světa, podrobnosti o sokolském táboření a předveden poučný přírodní film. V členské besídce 5. června vzpomenu 50. výročí smrti hudebního skladatele Křížkovského. Vybrané písně z jeho skladeb zpíval mužský sbor s pěveckým a hudebním spolkem Svatopluk. Bratr Rezníček promluvil o loňském letním sokolském táboření ve Vizovicích a svou přednášku oživil světelnými obrazy z tohoto táboření. Mužům i dorostencům byly rozdány ceny z loňských tělocvičných závodů lyžařských a závodů ve sifelbě. Jádrem činnosti však byly přípravy na veřejná cvičení a veřejná cvičení sama. Jakousi předehrou byly výlety mužů a dorostenců, v dubnu tajný výlet a táborový oheň, v květnu výlet celodenní. 15. května sraz členů na letním cvičišti v sokolovně, při němž se bratři v hojném počtu zúčastnili nacvičování pořadových vojenských cvičení. K sešikovaným bratřím promluvil o sokolské branné povinnosti bratr starosta Hrní odbor sehrál 4 zápasy v odbíjeně s S. K. Baťa, se Sokolem Uh. Ostroh a se Sokolem Otrokovice, v nichž třikrát zvítězil. Ženy i dorostenky obstály velmi čestně při zkouškách zdatnosti, provedených 19. května. Z nařízení ČOS. byly za přítomnosti sestry Kousalové z náčelnictva ČOS. provedeny 2. června župní závody žen, jichž se zúčastnilo za naší jednotu sedmičlenné družstvo a získalo druhé místo. Bylo odměněno osvědčením. V pořadí jednotlivkyň z 28 obsadila sestra Nevařilová osmé místo a vyznamenána medailí a osvědčením, sestra Čechová deváté místo. Vylučovacích závodů pro závod v trojboji prostém nižším zúčastnilo se 6 sester a všechny dosáhly předepsaných 75 bodů. Při závodech ČOS. v Brně 23. června mezi 63 družstvy získaly šesté místo. V župních závodech mužů, pořádaných 16. června, vybojovalo si družstvo naší jednoty první místo; první z družstva bratr Janča dosáhl 94.3 bodů a dobyl v župním pořadí druhého místa. Na 30. května určen dětský den, ale pro nepříznivé počasí musel být přeložen na 2. červen. Ač i ten den byl poměrně chladný, přece zdařilému cvičení dětí, žáků i žákyň přihlíželo velmi četné obecnstvo. S uspokojením i pochvalou sledovalo zejména roztomilé cvičení hochů s houpacími koni, půvabná prostná cvičení žaček, rušný závod žáků a žaček ve hře košíkové a velkolepý závěrečný hold prezidentu republiky. Vrcholem tělocvičné činnosti bylo veřejné cvičení 16. června. Novinkou, u obecnstva vše přijatou, bylo nejen to, že se cvičení konalo za příjemného večerního ochlazení na letním cvičišti, velmi působivě upraveném a ozářeném lampiony, světlými a reflektory, ale i vnitřní uspořádání pořadu veřejného cvičení. První částí pořadu byla prostná dorostu a členstva, v přestávce zvýšily náladu obecnstva skvěle ohňostroje, druhou částí pořadu byla cvičení podíová a převodní cvičení stínová. Prostná cvičení dorostenek a dorostenců po 30, žen a mužů po 36. Všechna prostná cvičení byla bezvadná a na výši; nejlépe bylo přijato obecnstvem tanečně půvabné cvičení žen při melodiích slováckých písní a zvláště velmi složité a úplně dokonalé cvičení mužů. S opravdovým nadšením sledovalo obecnstvo cvičení podíová, která předvedli vybraní cvičenci dorostu i členstva a prokázali při nich nejen vysokou cvičební zdatnost, ale i umělecké pochopení v podání skupinových prostných cvičení. Největší ocenění a úspěchu dosáhla převodní stínová cvičení, provedená na popud a zásluhou bratra náčelníka a předvedená nejlepšími cvičenci. Velkolepým závěrem cvičení byl hold Tyršovi, při němž se zúčastnilo žactvo, dorost i členstvo. Všechno obecnstvo jednomyslně doznalo, že letošní cvičení proti předešlým znamená velký krok vpřed, neboť v něm ovládal duch

modernosti, pokroku a umělecké dokonalosti. Zásluhu o to má především náš mladý cvičitelský sbor, který se nezalekl obtížné práce s úpravou cvičiště, nesmírně těžkých cviků a velkého finančního nákladu. — Cvičící členstvo a veliký počet členů v kroji a v občanském obleku se zúčastnil 9. června okrskového cvičení v Kunovicích a pak župního dne mládeže a župního sletu v Uherském Ostrohu. Další práci zdar!

Ze Slavičína-Mladotic. Dramatický odbor jednoty sehrál 26. května Piskořovu frašku „Poplach z nové stanice“ za řízení bratra Výducha s výpravou bratra Hirsche. Veselohra byla podána s lehkostí s mnoha veselými a neočekávanými zápletkami, jichž dovedl režisér náležitě využití pro pobavení obecnstva. Herci vytvořili řadu výborných figurek. S počátku hra byla trochu těžkopádná, ale pak herci vnikli do ducha hry a udrželi její spád až do konce. Představitel hlavní úlohy (přednosta stanice) herecky se zhostil úlohy dobře, ale mohl podati mnohem lepší výkon, kdyby znal úlohu i slovně a nemusel nejistotu nahrazovati přílišnou gestikulací. Ostatní účinkující, jichž úlohy tvořily jen rámec hlavní úlohy, provedli svou věc až na některé maličkosti s dobrým výsledkem. Hereckým podáním představení mělo dobrou úroveň, i návštěva byla slušná, takže výsledek mravní i hmotný plně uspokojil. Bylo by však třeba, aby napříště představení bylo přesně ve stanovenou dobu, čímž si jednota vynutí dochvilnost u obecnstva i zde.

K. V.

Z Lipova. Veřejné cvičení. — 20. června pořádali jsme veřejné cvičení. Mělo tentokrát radostnou stránku, že se ho zúčastnily všechny složky členstva i dorostu. Ku vnějšímu úspěchu a lesku přispěla četná účast okolních jednot: Velké nad Vel., Hrubé Vrbky, Blatnice, Hroznové Lhoty, Veselí nad Mor., zejména také početná výprava jednoty bzenecké, naší ochránitelky. Veliký a pestrý průvod, v němž bylo 25 krojovaných bratří, 12 sester, 11 dorostenců, 10 dorostenek, 68 žáků, 60 žaček, kromě značného počtu členstva a přátel v kroji národním a občanském, prošel celým Lipovem na cvičiště u sokolovny, upravené a vyzdobené, aby už svým ladným zevnějškem pomáhalo k úspěchu. Všechna čísla tělocvičná provedena byla poměrně značným počtem cvičenců a celkem zdařile. Cvičilo 88 žáků, 62 žačky, 32 dorostenci, 42 dorostenky, 38 mužů a 28 žen, kromě toho 26 nejmenších žáků a žaček oblečených v národních krojích, jejichž tanečky na národní písně těšily se zvláštnímu úspěchu. Tato zkušenost, potvrzovaná i na veřejných cvičeních v jiných jednotách, zejména ve Velké, dokazuje oblibu čísel s ukázkami krojového svérázu a prvků kulturní minulosti, jak je vidíme v národních tancích. Z tohoto pokladu vždy bude možno obohacovati a zpestřovati programy našich cvičení a čelit tak účinně výtkám jednotvárnosti a opakování. Pozornosti se těšilo také vystoupení cvičenců jednoty bzenecké na nářadí. V přestávce přivítal bratrské jednoty, zvláště bzeneckou, i hojně obecnstvo vzdělavatel jednoty krátkým proslovem, v němž označil sokolstvi za nejlepší program k sjednocení národa a zvýšení jeho brannosti. Veřejné cvičení bylo z nejlepších našich podniků letošního roku a jeho připravovatelům ze cvičitelského sboru i všem cvičebním složkám náleží upřímný dík jednoty. Vytváříme-li v nově vzráceném úsilí, dočkáme se jistě po čase i zlepšení svého hospodářského stavu, který na nás zatím těžce doléhá. Té světlé naději zdar!

Bukovany. Naše pobočka s jednotou Sokol v Nechvalíně konaly v předvečer státního Husova svátku o půl 9. hodině spolu s pokrokovými občany z Ostrovanek společnou oslavu mistra Jana Husa s pálením hranice. Před osmou hodinou vyšlo se průvodem na místo, kde byla připravena hranice. Na tom místě shromáždilo se několik set dospělých i dětí. Oslavu zahájil starosta Sokola z Bukovan uvitáním přítomných a sdělil jim účel této oslavy. Pak bratr Krepl z Nechvalína stručně vyličil bezúhonný a mravný život Husův; ježto se nechtěl podříditi církevním příkazům, byl podle tehdejších zákonů upálen v Kostnici 6. července 1415. Tak Hus podstoupil mučednickou smrt, nechtěje zraditi pravdy. Následovníkem jeho v hájení pravdy je náš drahý prezident T. G. Masaryk. Ten v Ženevě v den 6. července 1915 ve jménu Husově vyhlásil boj proti Rakousku a dynastii habsburské. Přednáška skončena známou větou Husovou: „Miluj pravdu prav pravdu, slyš pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti!“ Když hranice byla zapálena, zazpívali přítomní píseň: „Hranice vzplála“ a „Kdož jste boží bojovníci“. Státní hymnou skončena tato oslava.

Z Polešovic. Jednota Sokol oslavila památku Jana Husa v předvečer státního svátku průvodem a pálením hranice. Sokol a pokrokoví občané sešli se v hojném počtu u sokolovny. Průvod s lampiony a hudbou odebral se k připravené hranici na „Skale“. Cestou se připojilo k průvodu ještě mnoho desítek nových občanů. — Bratr Babík vylíčil osobnost Husova a jeho vroucně zbožný život. Zdůraznil Husův náboženský zápal a nadšení pro pravdu, vylíčil postavení Husovo v Kostnici a jeho hrdinnou smrt za svobodu svědomí a přesvědčení. „Jsmo hrdí na to, že jsme Husovými dědici, jsme Husovým národem, jsme velcí jeho velikostí!“ — Řeč bratra Babíka byla pozorně sledována. Sestra Dagmar Vaverková přednesla pak vhodnou báseň a hudba zahrála píseň „Hranice vzplála“. Oslava byla zakončena státní hymnou a zanechala u přítomných hluboké dojmy.
Jar.

Z Kyjova. Sokol v Kyjově uspořádal ve středu 3. července o 8. hodině večerní na cvičišti sraz členstva, dorostu i žactva, aby vzpomněl toho, jak před 20 lety 6. července v den 500. výročí Husovy smrti prof. Masaryk v Ženevě vypověděl Rakousku boj ve jménu a duchu Husově. Pěvecký odbor zapěl chorál „Kdož jste boží bojovníci“. Bratr Skalička v proslovu ukázal, že Husův duch a příklad husitských předků byly nejmocnějšími podněty, jež volaly zahraniční Čechy a zajatce do lešů, aby neohroženě bojovali za osvobození národa. Nabádány Masarykem, navazovaly legie na husitskou tradici reformační. — Sestra Svozičková dojemně přednesla Rokytovu báseň „Neumlčen“. Bratr Holc zahrál solové na křidlovku „Hranice vzplála“, načež zapění státní hymny sraz byl zakončen. Uspořádáním i obsahem zanechal ve všech účastnících hluboký dojem. Po srazu podniklo členstvo s dorostem pochodové cvičení, jehož se zúčastnilo na 80 osob.

Bojkovice. V neděli 23. června pořádala naše jednota veřejné cvičení. Toto vystoupení bylo opravdovým svátkem jednoty, neboť konalo se po prvé na vlastním, pěkně upraveném cvičišti při nedávno koupeném domě — přišli sokolovně — v ulici Dra Mir. Tyrše. — Dopoledne od 9 hodin byly zkoušky na cvičišti. — Odpoledne o 2. hod. vyšel z Palackého náměstí sokolský průvod, v němž zařadeno 90 žáků, 150 žákyň, 24 dorostenci, 43 dorostenky, 18 žen a 25 mužů, za nimi následoval silný oddíl členstva v občanském obleku a posléze proud občanstva. Na cvičišti po nástupu všech složek vztyčena za zvuků čál. hymny státní vlajka. Nato pronesl župní vzdělavatel a býv. starosta jednoty bratr František Milička krásný proslov, v němž zdůraznil úkoly Sokolstva v našem národě i v našem kraji v dnešní vážné době a jednotě přál v tělovýchově na vlastním cvičišti plného rozvoje. Pak následoval cvičební pořad. Nejprve nejmenší žákyň zatancily roztomilé tanečky na národní písně. Po nich 78 žáků provedlo své cvičení s praporky a byli odměněni potleskem. A už tu byli bratři s vložkou lehké atletiky a cvičili skok o tyči. Bylo jich na prostorném cvičišti jen několik, ale byli se zájmem sledováni všim obecenstvem. Jejich dovednost a závodivost se obecenstvu zřejmě líbily. Po nich nastoupilo 127 žákyň na cvičení se švihadly. Zřejmě překvapily svou početností a snaživým cvičením. Následovala družstva žactva obojího pohlaví s různostmi a hrami. Nato předvedly prostná dorostenky, počtem 44. Po druhé vložce bratři — skoku přes koně — nastoupili 32 dorostenci ke svým různostem, jež se také velmi líbily, zvláště rázovitými sestavami. Další číslo — nářadí mužů a žen — ukázky vyspělosti na kruzích, hradech, bradlech, ve skoku. Po krajičké přestávce cvičili svá prostná ženy, počtem 44, a po nich muži počtem 28. Následovalo velmi krásné číslo 8 žen s obručením a tyčemi, které provedeno nejlépe a nejpřesněji (malý počet!). Konečně nastoupily všechny složky jednoty k závěrečnému vystoupení — hvězdicové skupině, jež pěkně provedena. — Veřejné cvičení ukončeno pak dvěma sokolskými zápasy v odbíjené: Bojkovice-Záhorovice 1:2 (Bojkovice 2 sety dohrávají o 5 hráčích) a Bojkovice-Nezdenice 2:1. Počasí nám letos přálo plnou měrou a návštěva byla též velmi pěkná i přesto, že současně se konal „Kopaničářský den“ ve Starém Hrozenkově, jehož se též zúčastnilo hojně lidí i z okolí.
A. C.

Z Luhačovic. — Sokolská serenáda. Serenáda v sobotu 13. července 1935 měla poněkud jiný ráz než serenády v minulých letech. Stavbou Společenského domu, sbořením staré budovy První lázeňské restaurace, uzavřením silnice

od lékárny až po Minervu a jinou úpravou se značně změnil vzhled Lázeňského náměstí. Naše jednota se musila přizpůsobiti těmto změnám nejen při výzdobě náměstí, ale i při rozestavení pkladen. Jinak průběh serenády byl celkem takový, na jaký jsme zvyklí z dřívějších let. Hudba pěšho pluku 27 z Uh. Hradiště, kterou řídil p. praporečk K. Eška, nikterak nešetřila přídavky ke stanovenému pořadí, jenž obsahoval vesměs vybraná čísla. Hrála ve starém hudebním paviloně, jehož obrysy skvěly se v září velkého množství zárovek, právě tak jako horní část protějšího Společenského domu. Nescházel ovšem ani ohňostroj, který se již tak vžil, že si bez něho nedovedeme vlastně ani představití sokolské serenády. — Sokolský den. Veřejného cvičení v neděli 14. července 1935 se zúčastnili — kromě luhačovského Sokolstva — hlavně Sokolové z Uh. Brodu, pak z Rudic, Pozlovic a Slavičina, ba dokonce přijel jeden bratr v slavnostním až z Trenčína. Průvod byl snad počtem účastníků slabší než jiná léta, zato však cvičení, uspořádané u Aloisky, svým průběhem, výsledky, náladou a velkou účastí obecnstva, hlavně lázeňských hostů, náleží k nejdariřejším cvičením, jež jsme v posledních letech viděli v Luhačovicích. Bylo to zároveň veřejné cvičení na uctění památky Dra Jindřicha Vaníčka, velkého vůdce Sokolstva, zesnulého před rokem. V pozadí tribuny na vyvýšeném místě byl zavěšen obraz Jindry Vaníčka, vedle něho věnec, pod obrazem byl pak napiat velký prapor a po obou stranách postaveny smrčky. Jemu, Vaníčkovi, byl po vztyčení státní vlajky a zahrání státní hymny věnován proslov, oceňující jeho sokolskou práci na poli mezinárodní propagace našeho národa a státu. Vystoupení žactva, předvádějící cvičební hodinu, přineslo na cvičiště ruch, s jakým bychom se při jiných číslech sotva shledali. Z řad obecnstva často zazněl smích, potlesk, povzbuzení, zejména nejmenší žákyňe (ve věku předškolním) těšily se zvláštní pozorností diváků. Starší žákyňe pochlubily se samostatným číslem — cvičením se švihadly, dorostenci různostmi, zvláštní skupinu tvořila tábořská prostná, (dorostenky, ženy, muži), pěkně zacvičená, zejména ženami (cvičilo jich čtyřicet), na nářadí cvičili muži i ženy, jako závěr veřejného cvičení předvedli muži a ženy Staňkové Společná cvičení, opravdu pěkné číslo, kterým se cvičitelský sbor zavděčil všemu obecnstvu. Po cvičení značná část návštěvníků zůstala na cvičišti, kde se ještě dlouho bavili při „muzice“ Nivaických!

Ze Želetic. V neděli 7. července pořádala želetická jednota veřejné cvičení. O půl 3. hod. odpoledne byl velmi pěkný průvod vsí, jen škoda, že členstva v krocích v něm bylo tak málo. Na cvičení přijeli i ze sousedních jednot župy Slovacké a Vaníčkovy. Před cvičením měl proslov starosta jednoty bratr Kučera. Kromě cvičení na nářadí nejlepším číslem pořadu byla slovenská beseda, která se teď tančí téměř na každém sokolském veřejném. Je to pěkná novinka, ale bohužel, většina bratří a sester, kteří besedu tančí, zapominá, že je to tanec a ne cvičení, takže to místy vypadá trochu dřevěně. Nevkusno na pt. bylo, když v Šardicích kyjovské družstvo tančilo besedu — ve šponovkách! To sem však nenáleží. V Želeticích to bylo lepší. Prostná nejlépe cvičily dorostenky, muži také cvičili lépe než na okrskovém v Šardicích. Různosti dorostenců dopadly zrovna tak špatně jako jinde — není to vinou dorostenců, nýbrž vinou těch „růzností“ samých. V celku však veřejné dopadlo dobře, jistě i finančně, a je to jistě velká vzpruha sokolského života v Želeticích. Nazdar!

Z Nechvalína. Na popud Sokola v Nechvalíně uspořádaly pokrokové spolky z Nechvalína, Ostrovánek a Bukovan společnou oslavu mistra Jana Husa. Z Nechvalína vyšel průvod k hranici v 8 hodin večer, byli v něm Sokolové v kroji i občanském obleku a hasiči. U hranice zahájil oslavu bratr Střítecký z Bukovan a slavnostní řeč měl pan učitel Krepl z Nechvalína. Po řeči byla zapálena hranice, obecnstvo zazpívalo píseň „Hranice vzplála“, chorál „Kdož jste boží bojovníci“, trubač hasičského sboru zatroubil „Moravo, Moravo“, a slavnost byla ukončena hymnami. Obecnstva se zúčastnilo hodně, jak to vždy bývá u nás na Husových oslavách; je viděti, že se tento způsob oslavy (spojení několika obcí) osvědčil. — Na naši jednotu přicházejí těžké doby. Členstvo se rozchází do světa, teď zase odešli dva bratři pracovat na Slovensko, z nich bratr Petr Šprta byl v posledním roce v jednotě velmi činný. Nemáme teď téměř cvičícího člena. Byli by, ale lenost je těžká nemoc. Ještě štěstí, že dorostenců máme hodně a že úbytek členstva, které se teď téměř nedoplňuje (vá-

lečná léta), po několika letech bude rázem vyrovnán. Zatím vytrvat, až přijdou lepší časy!

Z Velehradu. Sokol na Velehradě pořádal v předvečer Husova svátku pálení hranice nad Stojanovem za účasti více než 200 osob z Velehradu i z okolí. Smíšený pěvecký sbor zazpíval písně „Hranice vzplála“ a „Kdož jste boží bojovníci“ a pak bratr Konečný z Uh. Hradiště promluvil o Husovi jako národním světci v minulosti i přítomnosti; zdůraznil význam Husův v našem zahraničním odboji před 20 lety, kdy ve jménu Husově prezident Masaryk zahájil v Curychu a v Ženevě boj za svobodu československého národa. Objasnil smysl a mluvu Husových hranic, které Sokolstvo zapaluje na paměť Husovy smrti, a vyvodil z toho povinnost Sokolstva k dnešku. Sbohem „Kdo za pravdu horí“ a státní hymnou skončena důstojná oslava Husova.

Z Malenovic. Sokol v Malenovicích uspořádal v den Husův večerní sraz všeho členstva, dorostu a žactva, již průvodem za doprovodu hudby přišli do sokolovny, aby vyslechli proslov bratra Konečného z Uh. Hradiště, jak Češové uctívali paměť Husovu a Husa samého jako světce v minulosti; jak Sokolstvo od počátku své národní práce ve jménu Husově oživovalo paměť kostnického mučedníka. Řečník vzpomněl odhalení pomníku Husova v Praze před 20 lety a Masarykova boje za svobodu československého národa ve jménu Husově za hranicemi, jež započal náš prezident významným projevem v Curychu a v Ženevě za světové bouře. Vzpomněl vůle lidu před 10 lety, kdy den smrti Husovy prohlášen za státní svátek. Pravda Husova jako červená nit od hranice kostnické vine se českými dějinami za největší i vnitřní svobodu československého národa. Státní hymnou skončena oslava Husova, jež nás zavazuje, aby každý ve svém prostředí usiloval o demokracii kulturní, hospodářskou a sociální.

Velehrad. Sokol na Velehradě pořádal 6. července 1935 veřejné cvičení. V průvodu byly nesený dva prapory a dvě vlajky a účastnili se ho 33 žáci, 42 žákyně, 26 dorostenců, 27 dorostenek, 46 bratří a 18 sester, všichni v kroji, a pak 20lletný trubačský sbor z Uh. Hradiště a 66 osob v občanském obleku. Bylo nám ctí kráčet v den Husův Velehradem, zatím co jsme potkávali povozy, vyvázející ze dvora hnůj. Také důkaz, kterak správa velehradského dvoru chápe své povinnosti k zákonům republiky, jež vládla před 10 lety z vůle lidu povýšila den Husův za státní svátek. Průvod prošel Velehradem na letní cvičiště, kde po příchodu byla vztýčena státní vlajka a bratr Konečný z Uh. Hradiště promluvil o významu státní vlajky a za přítomné Sokolstvo slibil viditelnému odznaku naší státní svrchovanosti, že pod ním budeme bojovati za české ideály a hájiti odvážek práv našich. Pak byl sehrán zápas odbíjené Staré Město—Velehrad 15:12, 15:10 pro Staré Město. 36 záček předvedlo cvičení se švihadly, 24 dorostenci různosti Stašovy, 26 žáků cvičilo s praporky, 2 družstva mužů cvičila na na hrazdách a na bradlech, 28 dorostenek předvedlo prostná od Kočové-Mladého, 28 žen prostná od Polákové-Prachtové a 54 mužů prostná od Sislá-Skalického. Nejlepší byli muži, na nichž bylo viděti, že prošli okrskovým v Kunovicích a župním sletem v Uh. Ostrohu. Závěrem pořadu bylo samostatné vystoupení velehradské pobočky, počtem 58 osob, jež vzdala všemi složkami hold národu. Průběh cvičení byl velmi slušný. Ač obloha byla stále zachmuřena, nebezpečí deště bylo asi příčinou, že návštěva obecnatva byla slabší než jindy. Veřejnost sokolská měla by projevovat větší pochopení k veřejné práci sokolské velehradské pobočky. Po pořadu byla veselice na cvičišti, večer pak zábava v sokolovně. V další práci sokolské mnoho zdaru!

Tělocvičny a hřiště zařizuje, veškeré tělocvičné nářadí dodává

J. H U J Ň Á K A S Y N O V Ě ,

BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.

ceníky, návrhy a rozpočty zdarma. - Za vše záruka.

Pamatujte na
sebe a své milé

ú s p o r a m i

na dárkové a
vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHERSKÉM BRODĚ.

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

ZUBY

spravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby

ZUBNÍ TECHNIK

BRATR STÁŇA INDRÁK.

U H E R S K É H R A D I Š T Ě

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Známé továrně na tělocvičné nářadí •

ADAM - Praha Kunratice

podářilo se zkonstruovati
drouky u bradel, které nebudou
zraňovati ruce.

Je to pozoruhodná novinka, na niž upo-
zorňujeme naše cvičitelské sbory.

Patent č. 3753.

